

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Tomasz

Nazwisko: Biernacki

Miejsce urodzenia: Grodziec

Data urodzenia: 12-03-1924

Imię ojca: Władysław

Imię matki: Janina

Dodatkowe informacje: Prof. dr hab. inż. elektryk, a następnie specjalista od zagadnień hydroenergetyki i gospodarki wodnej. W latach 1936 – 1939 uczył się w Gimnazjum Ogólnokształcącym w Katowicach. W czasie okupacji niemieckiej, od 10.1939 do 09.1940 przebywał z rodzicami we wsi Chodel (lubelskie), a potem na terenie Warszawy. Do 1942 ukończył kierunek elektryczny w Szkole Technicznej im. Wawelberga i Rotwanda, dalej aż do wybuchu Powstania Warszawskiego studiował w Wyższej Szkole Technicznej oraz na tajnych kompletach Politechniki Warszawskiej. Na jesieni 1942 wstąpił w szeregi AK. Wziął czynny udział w Powstaniu Warszawskim jako – kapral podchorąży, w ramach 6 Zgrupowania „Śródmieście” walczył w rejonie Politechniki Warszawskiej i na Czerniakowie. 5.10.1944 dostał się do niewoli i do marca 1945 przebywał w Stalagu X B Sandbostel w północno-zachodnich Niemczech. Po wyzwoleniu przez aliantów trafił do 2 Korpusu Polskiego gen. Andersa we Włoszech, gdzie został wcielony do 3 Dywizji Strzelców Karpackich, 7 Pułku Ułanów Lubelskich. Z początkiem 1946 został skierowany na studia i w końcu października 1947 ukończył Wydział Elektrotechniczny Politechniki w Mediolanie, po czym powrócił do kraju. W lutym 1948 rozpoczął pracę jako inżynier – projektant w Zjednoczeniu Energetycznym Okręgu Śląskiego w Katowicach. W maju 1949 został służbowo przeniesiony na stanowisko kierownika pracowni projektowej do Biura Projektowego „Energoprojekt”, a w 1950 przesunięto go do Centrali tego biura w Warszawie na stanowisko kierownika Biura Stoczni Wodnych. Od 1952 członek Naczelnej Organizacji Technicznej – Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych w Gdańsku. W maju 1953 przeszedł do pracy w Politechnice Gdańskiej (PG) i do 1964 był adiunktem w Katedrze Budownictwa Wodnego. W 1960 uzyskał stopień naukowy dra nauk technicznych, a w 1964 habilitował się i objął stanowisko docenta. W latach 1.0.1967 – 1.09.1969 prodziekan Wydziału Budownictwa Wodnego PG, a następnie do 1972 prorektor ds. ogólnych. Od 1967 członek Gdańskiego Towarzystwa Naukowego. Od grudnia 1968 przewodniczący koła Związku Bojowników o Wolność i Demokrację (ZBoWiD) w Gdańsku. 9.01.1971 otrzymał tytuł naukowy prof. nadzwyczajnego. W okresie 1972 – 1975 prorektor ds. Badań Naukowych, I zastępca Rektora. W dniu 1.09.1975 został Rektorem Politechniki Gdańskiej. 18.11.1976 wstąpił do PZPR. Źródła: AAN, KC PZPR, Centralna Kartoteka [CK], sygnatura: CK XX/17.837 (dawna: 6869);

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Podsekretarz Stanu		Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki	Warszawa		20-03-1978	16-06-1981	AAN, KC PZPR, CK XX/17.837;